

Když se pšenka zelenala

♩=120

Když se pšen-ka ze - le - na - la z ja - ra na vr - šič -
má mi - lá tam vo - dí - va - la be - rán-ky k le - síč -

B F7 B F7

ku,
ku. Pod ja - vo-rem se - dá - va - la

B Es B F7

u níz - ké - ho křo - ví, ku - kač - ku tam slý -

B F7

chá - va - la v ze - le-ném há - jo - ví.

F7 B F7 B

2. Když se pšenka vymetala, dozrávali klasy,
má milá pláče, naříká, rve si z hlavy vlasy.
[:Kde je můj věnec zelený, kde je má čistota,
odnesli ji černé mraky daleko do světa.:]
3. Má milá se rozmyslela, že do Prahy půjde,
věnec panenské čistoty v Praze hledat bude.
[:V Praze je všechno k dostání, jen jedna věc není,
věnec panenské čistoty k nalezení není.:]